

Odbačeni i bezvrijedni? Nikad više! Imamo jevanđelje!

Da li ste nekad osjetili da ljudi rade ili kažu baš ono što vas najviše boli? Osjećate li možda da ste manje vrijedni od drugih i da ne zaslužujete da bude drugačije? Da ste beskorisni šta god radili i da su svi drugi bolji i vrijedniji od vas. Vjerujete li da ste gubitnici zbog svojih grešaka? Da li kada gledate sa klupe u svakoj osobi koja prođe ulicom nađete sve karakteristike bolje nego kod sebe? Razmišljate da osim što spolja ljepše izgleda od vas, sigurno ima svoj stav i svoje mišljenje pa makar bilo i pogrešno, a vi ga nemate jer želite da budete prihvaćeni od strane onih do kojih vam je najviše stalo. Složili bi se sa njima šta god da kažu jer vam ništa drugo nije važno osim da budete prihvaćeni i voljeni, a opet se osjećate odbačeno, nevoljeno i manje vrijedno.

Znate li za osjećaj kada vam dragi ljudi govore lijepe stvari o vama a vi se nasmijete i zahvalite, ali ne vjerujete u njih. Taj lažni osmijeh, koji svakog jutra umjesto šminke stavljate na licu dok vam duševni bol zbog osjećaja bezvrijednosti i odbačenosti prodire do kostiju, vas još više boli, jer mislite da pored toga što ništa ne vrijedite još ste i licemjeri koji glume da su zadovoljni u životu.

Jeste li bili nekada u stanju da vam se srce slama od boli, da vam želudac gori od patnje, da vam noćima oči ne presušuju od suza zbog osjećaja odbačenosti, a onda kada se pojavite među prijateljima kažu kako ste najpozitivnija osoba koju znaju? Da li ste se nekada osjećali toliko usamljeno kao da ne postoji niko na ovoj planeti ko bi mogao da vas razumije?

Da li vam je nekad došla pomisao kako bi dobro bilo da vas nema, jer ne možete da pronađete smisao života, i kada pomislite na tako nešto osjetite se zadovoljno. Zamišljate ko bi mogao da bude tužan što vas više nema i shvatate da vas se

poslije mjesec dana niko ne bi ni sjetio. Niko, osim majke, ili možda tate.

A onda vam Bog pošalje nekoga da vam kaže jevanđelje, a to je da ste nešto posebno na ovoj zemlji. Da ste unikat. Da niko nikada neće biti isti kao vi, a ni vi kao drugi, jer je to nemoguće. Kroz jevanđelje shvatite da nikada niste ni trebali da se poredite sa bilo kime jer Bog nije stvorio ni dva ista lista na drvetu a ne dva ista čovjeka, i da će uvijek biti boljih ili gorih i da su svi oni kao i vi za Boga najdragocjeniji i jedinstveni. Shvatate da ste posebno stvoreni i sazdana kao niko drugi na ovoj planeti. Shvatite konačno da ima neko ko vas voli baš takve kakvi ste. Shvatate da je u stvari Bog svo vrijeme bio tu sa vama i strpljivo vas čuvao.

Shvatite da oni zbog kojih ste se osjećali odbačenima i bezvrijednima nemaju ništa protiv vas, već su to radili samo zato što su se i oni osjećali manje vrijednim i na taj način su samo pokušavali da uzdignu sebe u sopstvenim očima ili očima drugih. Shvatite da su to samo izgubljena djeca koja treba da se vrate Ocu, a uopšte ni ne znaju da ga imaju.

Jevanđelje vam kaže da ste dijete Cara univerzuma koji ima i svu moć i vlast na ovoj zemlji a istovremeno vas voli više od sebe. Saznate i da vas Bog toliko voli da je uradio najviše što je mogao da vam pokaže i dokaže svoju ljubav, i da ne postoji ništa teže za Njega od onoga što je morao da podnese. Morao je da ostavi svog Sina na krstu usamljenog i odbačenog od svijeta, umirući od duševne patnje, izmučenog, izruganog, ispljuvanog, gladnog i žednog, bez nade da će se opet sresti sa svojim Ocem kojeg voli više od sebe... ZBOG VAS koji ste mislili da ste bezvrijedni. Ovo je to jevanđelje. Božji Sin se osjećao toliko odbačenim da mu je srce puklo od tuge i boli za Ocem... ZBOG VAS, da bi ste se sada osjećali prihvaćenima.

Da li sada shvatate koliko vrijedite?

Napokon, kada čujete i prihvatite jevanđelje, osjećate se iskreno voljenim i željenim i vrijednim i prihvaćenim, i srećni ste jer sada možete da pomognete onima koji se osjećaju kao vi nekada i to vam predstavlja veliko zadovoljstvo i radost. Sada, kada ste čuli i prihvatili jevanđelje, sigurno znate da jedino život u zajednici sa Bogom i Njegovim Sinom ima smisla. Toliko ste sigurni u to da ne želite da postoji išta u vašem životu što bi moglo da vas odvoji od Oca i Sina koji su nam izvor života, sreće, ljubavi, sigurnosti, mira i mudrosti.

I ja ću reći kao David u Psalmu 144,2: ***“On je ljubav moja i tvrđava moja, visoko utočište moje i izbavitelj moj, štit moj i zaklon moj...”***